

Als artistiek directeur van zowel een dans- als een theatergezelschap staat Guy Weizman voor een bijzondere vorm van podiumkunst. In zijn interdisciplinaire 'totaaltheater' werken dansers en acteurs intensief samen en spelen ook muziek, zang, ontwerp en mode een rol. Die werkwijze is uniek. Zijn ensembles hebben een trouwe fanbase en maken voorstellingen die hoge ogen gooien.

Door Susan Nortier

DANS VOOR EEN BETERE WERELD

De voorstelling 'FAITH', van Club Guy & Roni, is geïnspireerd door de Marokkaanse roots van Guy Weizmans familie.

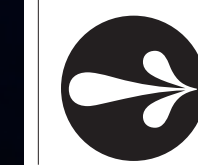

FOTO: ANDRÉAS LETTER

In een lichte, ruime kamer van het monumentale Theater de Machinefabriek, in Groningen, neemt Guy Weizman plaats aan een grote tafel.

Er hangen ingelijste posters en foto's van voorstellingen aan de muur. Weizman – hoedje, bloes met print, ketting, wijde broek en sneakers – is sinds 2017 artistiek directeur van zowel Club Guy & Roni als Nite, het voormalige Noord Nederlands Toneel. Toen startte de intensieve samenwerking tussen het dans- en het toneelgezelschap, die interdisciplinair gingen werken.

Dit interdisciplinair werken is uniek in Nederland, en ook buiten Nederland zie je zulke gezelschappen niet. Weizman: 'Er zijn wel interdisciplinaire projecten, maar wij zijn voor zover ik weet de enige die op deze schaal werken met dansers én acteurs, en daarnaast muzikanten. Het is super dat een acteur snapt hoe een danser denkt, en dat een danser begrijpt hoe een muzikant werkt, en zo hebben we een gezamenlijke taal ontwikkeld. Ik denk dat disciplineoverstijgend theater de toekomst is.'

ADHD

Weizman vertelt hoe hij tot deze visie kwam. 'Ik ben geboren in Tel Aviv, maar mijn familie is geboren en getogen in Marokko. Ik kom uit een traditioneel, Joods gezin. Een danscarrière lag dus niet per se voor de hand. Maar als jongste zag ik de Amerikaanse serie *Fame*, over een highschool waar je onder meer acteerlessen kreeg. Ik dacht: dat wil ik ook, ik word acteur.'

Het liep anders. Weizman studeerde dans en kwam bij het Batsheva Ensemble in Tel Aviv terecht. Hij ontmoette er zijn

levenspartner, Roni Haver. 'Ik had ADHD, maar door fysiek bezig te zijn met dans kwam er rust in mijn lichaam. Ineens kreeg ik een hyperfocus en kon ik goed studeren. Ik raakte geobsedeerd door de danswereld.'

Bijna twintig was Weizman toen hij afstudeerde en samen met Haver op verschillende plekken in Europa bij gezelschappen danste: Berlijn, Barcelona, Brussel en Amsterdam. 'Vanuit die overweldigende steden kwamen we in Groningen terecht, en ik vond het hier heel bijzonder. Het was alsof mijn innerlijke vibraties stroomlijnden met de plek. Ik denk dat een kleinere stad na zoveel reizen een fijne plek was voor ons.'

Omhoogtillen

Weizman en Haver richtten in Groningen Club Guy & Roni op. Weizman: 'Toen ik begon met dans maken was ik vooral bezig met mijn danstaal zoeken, en begrijpen wie ik was als choreograaf. Maar ik begreep al gauw dat dans voor mij maar een deel van het verhaal is. Dat ik niet verm, wat dans uiteindelijk is, niet ver genoeg kom als ik het over bepaald thema's, zoals vrijheid, wil hebben. Ik had ook tekst nodig. Tekst kan diepte brengen in een onderwerp, wat dans niet kan. Anderzijds kan dans suggesties wekken die je veel verder omhoogtillen.'

Sinds dat inzicht ging Weizman steeds meer met acteurs samenwerken. Hij betrok het Noord Nederlands Toneel in zijn stukken, waardoor een band ontstond. Het leidde tot een unieke vorm van 'totaaltheater', met acteurs, zangers, en live muziek waarbij slagwerkers en musici vaak een actieve rol spelen op het podium. 'In mijn stukken beden ik steeds wat ik

Guy Weizman wilde aanvaankelij, acten worden, maar rakte geobsedeerd door de danswereld.

© 2024 Het Financieel Dagblad

'Ik had ook tekst nodig. Tekst kan diepte brengen in een onderwerp'

Rechtsboven: een repetitie voor de voorstelling 'FAITH', die dit najaar langs de Nederlandse podia tourt.

FOTO: ANDRÉAS LETTER

wil zeggen, en welke discipline ik daarvoor nodig heb. Met tekst kan je gedachten supergoed uitwerken, en met dans en muziek kan je die zie maken. Dat creëert ruimte.'

Kaartenhuis

Bij het ingaan van de intensieve samenwerking tussen Club Guy & Roni en Nite presenteerde Weizman een manifest met 22 regels voor totaaltheater. Een regel luidt dat alle voorstellingen moeten bijdragen aan een betere wereld. Weizman: 'We hebben het geschreven om duidelijk te krijgen waar we voor staan, maar ook met de hoop dat het anderen zou inspireren om mee te doen aan die beweging. Inmiddels is de theateorsector veranderd. Elk gezelschap heeft jaarlijks wel een stuk waarin ook een andere kunst discipline voorkomt. Daar ben ik erg trots op.'

Weizman gelooft heilig in het belang van interdisciplinair theater, maar 'toneel moet toneel blijven, en dans moet dans blijven'. Daarom maakt hij ook voorstellingen met Nite die 'puur toneel'

zijn en voorstellingen met Club Guy & Roni die 'puur dans' zijn. 'Zo proberen we onze tanden scherp te houden. Maar het grote doel blijft om al het vakmanschap samen te brengen en te kijken wat er dan ontstaat.'

Werken met meerdere disciplines vraagt om een zorgvuldige werkwijze. 'Als je topacteurs naast topdansers naast topmusici zet, krijg je iets heel bijzonders. Maar het resultaat mag geen soep worden, de kleuren moeten gescheiden blijven. Dat is een grote uitdaging. Soms voelt het als een kwetsbaar kaartenhuis dat je met katwagom aan elkaar aan het plakken bent – je kunt geen secondelijm gebruiken. Dat is ook de schoonheid ervan.'

De nieuwste interdisciplinaire voorstelling heet *FAITH* en is een internationale samenwerking met de Marokkaanse choreograaf Khalid Benghrib. De voorstelling behoort tot de serie *The Human Odyssey*, jaarlijkse coproducties met dansgezelschappen van over de hele wereld, waarin op existen-

'Het resultaat mag geen soep worden, de kleuren moeten gescheiden blijven'

© 2024 Het Financieel Dagblad

tiële thema's als vrijheid, angst en geluk wordt ingezoomd. 'Veel van die gezelschappen komen uit een niet-westerse cultuur, en Weizman vindt het belangrijk ver weg te blijven van culturele toe-eigening.'

In *FAITH* speelt Gnamwamuziek een belangrijke rol. 'Benghrib heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar Gwawa; hem geef ik de regie over de choreografie van die dans. Hij bepaalt wat integer is en wat niet, en wij doen mee als het mag. Zij brengen dingen in, wij brengen dingen in, en over wat we samen inbrengen kunnen we lekker gaan stoeien.'

Opzweepende muziek

Gnamwamuziek is bekend van tranerituelen waarbij geesten bezit nemen van de mensen die dat nodig hebben, zodat zij getransformeerd uit het ritueel komen. In het stuk stuurt Gnamwamuziek de dansers naar een spirituele wereld, waarin zij zoeken naar een gemeenschappelijke basis voor geloof in de toekomst. Het resulteert in een wervelende voorstelling, die tijdens internationaal festival Julidans haar wereldpremière beleefde.

Dromerige klanken en opzweepende muziek vol beats wisselen elkaar af, met imponerende zang van de boomlange, Marokkaans-Nederlandse Karima El Fillali.

De energieke dans is hedendaags, met strakke, hoekige of pompende bewegingen van armen, benen en hoofden, afgewisseld met lichamen die soepel als een korenhalm heen en weer vloeien, maar af en toe ook elementen van klassiek ballet. De trio's op de Gnamwamuziek en rite-achtige kringdansen nemen het publiek mee op een magische trip. *FAITH* kreeg lovende kritieken. De voorstelling werd overdunderend

Weizman vindt het belangrijk om ver weg te blijven van culturele toe-eigening

In de voorstelling 'FAITH' combineert Weizman als choreograaf hedendaagse dans met elementen uit klassiek ballet.

© 2024 Het Financieel Dagblad

'Je moet het ook niet te goed uitleggen, want dan wek je geen vragen op'

en groots genoemd vanwege de dichtheid aan maakkracht en de hoeveelheid talent op het podium.

Ook over eerder werk van Weizman zijn critici lyrisch. Hij wordt een unieke regisseur genoemd omdat hij in staat is succesvol te jongleren met de onderdelen van een grote muziektheaterproductie. De veelheid aan energie en dansstijlen en de beeldrijkheid in zijn voorstellingen worden geprezen.

Twijfel wekken

Weizman omschrijft de dansstijl van zijn ensemble als 'heel fysiek' en gericht op de inhoud. Roni Haver is meer dan hij de choreograaf. 'We zijn beiden technisch opgeleid in ballet, maar hebben ook lang gedanst in hedendaagse gezelschappen, dus dat zie je terug. Men zou onze stukken aan de dans kunnen herkennen, maar we bepalen de danstaal van een stuk aan de hand van de inhoud.'

Wat Weizman graag wil met zijn voorstellingen is twijfel wekken, iets laten zien vanuit een ander perspectief. Zo ook met *FAITH*. 'Het stuk gaat over wat geloof voor jou is. Je moet het niet te ingewikkeld maken voor het publiek maar ook niet te goed uitleggen, want dan wek je geen vragen op. Je hoort dat het publiek denkt: ja, inderdaad, dit gaat over mij. Als mensen na deze voorstelling tien minuten langer over hun spiritualiteit hebben nagedacht, een klein beetje zachter zijn geworden, dan is er al een vliedrefect. Dat is de kracht van kunst. En hopelijk hebben ze een mooie dans gezien onderweg.' 📌

&

MEER ZIEN

De voorstelling *FAITH*, van Club Guy & Roni, is dit najaar in diverse theaters te zien.

FOTO: ANDRÉAS LETTER

© 2024 Het Financieel Dagblad